

רס"ל פינשטיין עזרא

2119585

בן חנה ובן-ציווּן

נולד ב-כ-בכסלו תש"י א 29.11.1950

התגייס לצה"ל בנובמבר 1970

שרת בפלס"ר 95

נפלו ב- כ"ו בתשרי תשל"ד 22.10.1973

בקרבת על החרמון

פינשטיין עוזא

עריאן בן חנן וק-צ'ין, על שם כנסלו תש"ג (29.11.1950) בקסטן לחכית-הכטן. עריאן היה שוער ותולען יוניס היה עדין וחורי. עד כלהו היה טריילוג של דמיון עשיר עם כבישות רכה. כמו כן הטענה עיר ציורים קותלים עכלניים ונמה ארמונות פאר מקומיות, ייע לספר ספרי וכינוי ומייצאות ושיקוף את הרני הקסטים ואט מושפע חוויתי. הוא אף סאץ את חייו הגן ונית-הטפר. אוחז והזה את הלחנים. ספרית היסטוריה וטלען צבעה הד נטפטן. הוא היה מארגן מכבנים שווים למני קטעים ומקרים לפעליות מושפעת של יצירה. כל הטענות היה וככמשיו היה נערת סקריות ורפה. כשחאנך ולמד גלית-הטפר האזרוי עזירותו בעמור, השולג יפה כל מודים ופעליות החרטנית, נטה ערים רכים, לא היה טם לא לחיצונית ולא מסובל היה להזות לפוקם ומסתממת על נון הגע לעתום לדי עזירתם עם מרכני. כאשר הרגע טליתו להגדיר סדרן מס' מס' השערל להטכיר עמדו, נשא לטבענו בכל יכלגן, אך לאשר זה לא תועל, עשה כפי רצע לא מעש, לדמי מהנה, עשה את הרכשים טעריאן חשובים געוני, ואלה עשה דבקות וסבומה עירום. היה זו מען פירד נפש אן אליל זילוח לאן הרכשים השולחים, אך לאגי עניהם החשובים היה געל נשר וירט וב-תלא נרען כל סאנצ' לבעם נא בילוחן אוחז עזרא לשיר ולהאנן למסיקה, וניגל התחנכוות הונגהה נישרין מסקל' בלאט. הוא עין גנטהה בסיסות רכה ואף הלהן. רעים רכים מל'ה בענינה כי הענינה העשויה ומלה את נפשו. המטיקה, עריאן גנטהה בסיסות רכה ואף הלהן. עריאן אף הוא תחביבם. מלך גנעה ועריאן עסק במלאות יי, ערך טילים כל הלקי הארץ ועסק ספירות - הצעין ברייה בן נע עיל. גנטפיה וזה מדריך קטעית ליטם קביעץ וסבומשן הורין בון הטוכר העיר בקרית טמנה. עסק סיית נבל ליט, גנטען לשער את חיים טל נב עירית הפליטה. לאחד שעט הלמודים עס' בהורעתן השומר העיר גנדיר, טה מדריך קבוצה וראש ק', היה ו שעה מאייזת עבורה. עריאן גנעה געה פיס' רב אך הטעית קבעה גשל ק'. היה ס' סילת נפשית להענער על קשיים פיסיים. הכריו ספריו שלטונו ורץ התגעגע. יהסו אל' גני האדים טלי' היה, בלען אטמען וטם כי הוא אוחז את נאשיזון הוא, אדבת האדים, הנעת מהטלו ורץ התגעגע. נאהכת חיים ווער דק לחררי, אשר קבשו קרבן גער להם. ס' כטעיא האהה ההיאם, אוחז את הטלען, את הנערית והטפעה. נאהכת חיים ווער דק לחררי, אשר קבשו קרבן גער להם. ס' כטעיא האהה רענין, מואזרהן ואך עטט טפער עענו הונחלות אעטמיות ווות. פעני אונגע חיים וו' ביכט למד רפייה וסיטולונה, כי סקעות אללה נאמס לעוות האדים. עריאן עס' לפלל בראשית נובמבר 1970 וועג להיל הומלים. לאחר השורעת העזע להזות סידר, ואחד שהשתלם בקדושים מילם ונקרוס והוכחים קרביים, הוועג להיל הרטאה וטימש בסירית עם ליזטן קרא. עריאן אף אוחז את העכגה והטמעת האערען והסדור גנוו אונט איטייז. תחילת תענע ספקדי טיזהו היל כל החילום, אך סס-של-זער קילוזנו נט טזוא. אף-על-פי טערן כל' שוד אעל' איז-סדור, הרי עוד הונעט טול' הה מאדרע להפליא ואונט הענדה שאבג ידע סדייק. גומן מטה היה מרגע את האשימים, מהין ומעדז. את הטעמים היה חונש גנטהוות ונטמיות נונאטו זון היה סרגען אונטם ומטענעם שלא קרה להם ווער. כשהיה פעוטה השטורו היה מאושער מאנד על שעוזר הווין אורת, השטלבן בקהלת דיין הענדה בקייטז ומײ'ע בפעולות התערוכות היה לו תערוכות רבטת וגינען מנעט שאל' מהלך וללמאן. שפער-הה מלהמת יט הכלפירים, היה עריאן בחופש שחרור. כערב ים הכלפירים נקרא דרכוית להיזות גרטט-הגלן והטערען עמה נקרית טיפער ליהתינו את הזרק בין "האזר" לאחד המטעלים נפצע אונטי האכטה. עריאן אונע את נקרות ריין הטעמים, טיפל כהמ' נקר רה וועזר את רוחם. נאשר הגווע מטוסים סוריים לענעם, וווע על אודו הטעמע. רע' להען עלי' מפגיעות המטוסים. על דס' וה' בזין לשנה מהרטעלל על גלי אטמן כל' קור-דווח ואוחזות-להמיט. כו' כו' בטורי וטלאז' (22.10.1973) נסחף הרכז חסני על הרוטן, נפצע עריאן בראשו מכרז של געל' וווגר, והוא הונא לאונוט-טלטט נבית-העלטן, להונאות-הכטן. התאזר איזר זורדים וטני אוחם. לאחר עופל העלה לזרען-רכ-סמל. קיטז הוניא לאוד חונת לפסו ונה מדע' עי המטפה, מרים וברים על זמתן ון מנטלי ושר ועימה שחט.

הקרב על "העינים של המדינה" (22 אוקטובר 1973)

רבים מן המפקדים נפצעו ונרגעו. בין השאר נפצע המח"ט אל"ם אמיר דרורי, מג"ד "הבוקעים הראשון" סא"ל יודק'ה פلد, ומפקד כוח הטנקים, ונרגע מפקד הסיירת רס"ן שמריהו יניך. הלחימה הייתה איטית וקשה יותר מאשר בקרבות אחרות של צה"ל בכלל ושל חטיבת גולני בפרט. הקרב על "העינים של המדינה" הוכרע בדיכוי אומץ ליבם, עקשנותם ודבקותם במשימה של הטוראים- לוחמי גולני הפשוטים. הם אלו אשר ברימונים בעודים ובמקלעים, הסתערו על המצדה בנפש טרופה ובעוג שכולו קראעים", הם אלה שהתמידו בליחימה למരות האבדות, הקשיים, העיפויות, תנאי השטח הקשים והתנגדות האויב. הם "תפסו פיקוד", פינו נפגעים, דבקו במטרה והגיעו לשיאים מופלאים של אהווות לוחמים. רק בשעות הבוקר של ה- 22 באוקטובר הושלמה המשימה. 55 לוחמי החטיבה נפלו בדרך הארוכה והקשה לשחרור "העינים של המדינה". 79 לוחמים נוספים נפצעו. יותר מ- 16 שעות החלפו למנ הרג (21 באוקטובר שעה 19:00) בו סיכם המח"ט אмир דרורי את התדריך ללוחמים בעיר מסודה במילימט: "הוטל علينا לשחרר את החרמון. עיני כל המדינה צופות בכם. להתראות מעלה", ועד לרגע הגдол (22 באוקטובר שעה 11:00) בו שמע את צל"ה צעק "באלחות נרגש ונפעם- "החרמון בידי גולני! הקשיבו תחנות כל העולם!" למשזה התריצה הלחימה באיב הסורי, שהיא ערוץ בעמדות טובות ושולטות בשטח נרחב מחוץ למוצב, במסגרת ארבע שעות אוור ל- 22 באוקטובר, מ- 2:00 אחר חצות ועד 6:00 לפנות בוקר. הסורים שלטו עם מאות חיili חי"ר וקומנדנו בגזרה רחבה מעל "רכבל תחתון" במערב ועד "מוצב החרמון במצר", מ"עיקול הטנק" בדרום ועד "אוכף 800" בצפון, לרבות "גבעה 24", "המצוק", "רכבל עליון", "גבעה 16" ו"גבעה 17". מולם נלחמו כאריות, באומץ ובהתמדה שתי פלוגות מגדוד "אריות הגולן", כל לוחמי "הבוקעים הראשון" בפיקוד יודק'ה פلد, לוחמי הפלס"ר בפיקוד רס"ן שמריהו יניך, וטור ממונע, שככל 7 טנקים בפיקוד רס"ן יוסף ניסים, פלוגה מבסיס הטירוני, מחלקת מרגמות מתנייעות ומחלקת הנדסה עם שני דחפורי "די 9".

מלחמת יו"כ העלייה לכיבוש החרמון

"בדרך אל היעד" – קרב החרמון (22 באוקטובר 1973)

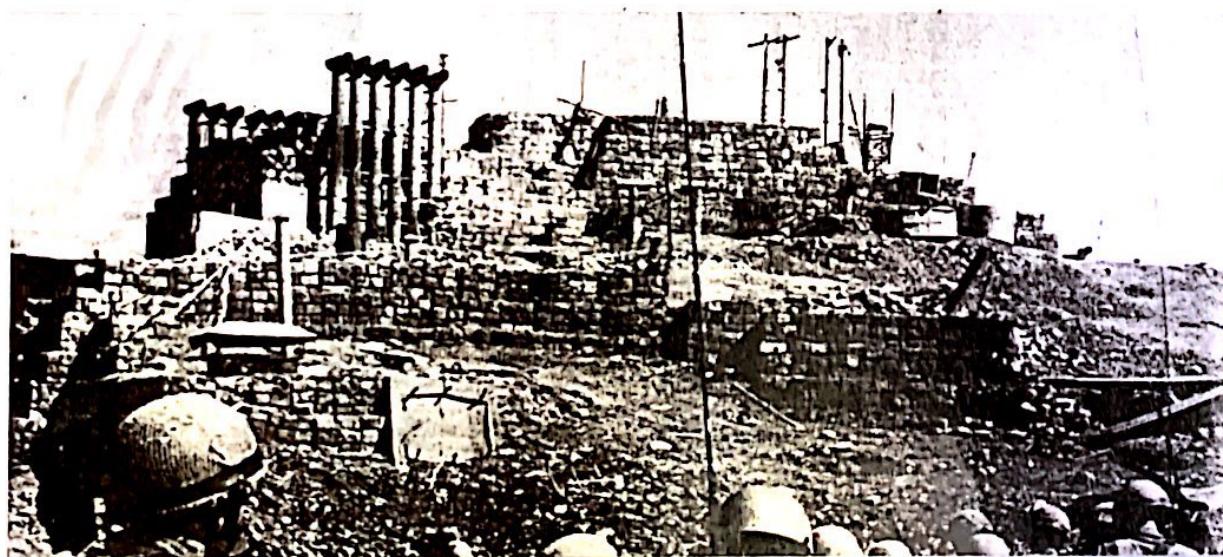
לוח הזמנים וסדר הפעולות והארועים בקרב שניהלו לוחמי חטיבת גולני לשחרור מוצב החרמון היה: לאחר תדריך מפורט בעיר מסעדה, ו"קבוצת-פקודות" למפקדים, החל גזוד "הבקעים הראשונים" בטיפוס איטי ומינע ככוח רגלי מג'יד-שמס לכיוון "עיקול הטנק". ב-21 באוקטובר בשעה 21.00 החל הטור הממושע הטענים, חזחל"מים, הנגמ"שים והדחפורים) לנוע דרכן חינוי האוטובוסים לאזור "רכבל תחתון" לכיוון "עיקול הטנק". בויזמאנית נעו לוחמי הסiertה במחילות דורך "רכבל התחתון" לכיוון "אוכף 800". בשעה 2.00 בלילה החל בקרב: כוח החוד של הגדור בפיקוד הסמג"ד ציון זיו, נתקל באש סורית עזה במחיצת הדורך בין "עיקול הטנק" ו"גבעה 16". קצין הקישור הארטילרי נהרג, והסיעת הארטילירית העצמוד נפסק. חיילי פלוגה י' ניסו להסתער ולאגף את הסורים (שהשתמשו באמצעים לדאיית-לילה ובכוננות טלקופיות), אך נהדףו וסבלו אבדות כבדות. החל תהליך ממושך של טיפול בפצועים ופינוי הנפוגעים. באותה שעה

משתלטת פלוגת הסירות על "רכבל תחתון" ו"אוכף 800" ללא קרב.

בשעה 2.40 נעה הסiertה דרומה לטהרו אזור המפתח של "רכבל עליון" כולל מוצב "המצוק". סמוך ל"רכבל עליון" נתקל כוח מפקד סיירת בבונקר סורי יורך אש.

מפקד הסiertה, סרן שמריהו ויינק, הגיעם בהתקנהו את הסistema "אחרי", הסתער ראשון אל עבר פתח הבונקר הסורי, אך נפגע ונ נהרג. ניל לוטן ניסה לחלצו ונ נהרג אף הוא. איתן החובש, שנייה לחילץ את השניים, נהרג. לוחמי הסiertה האחרים שיתקנו באש רג"טים את הבונקה, ר-6 סורים נהרגו. לאחר פינוי הפצועים והנפוגעים חידשה הסיירת את ההסתערות, ולאחר קרב קשה ביותר וכיבוש אזור "רכבל עליון" ו"המצוק". נסיוון התקדמות של לוחמי הסiertה נבלם באש חזקה מאוד מהמדרון ומ"גבעה 16".

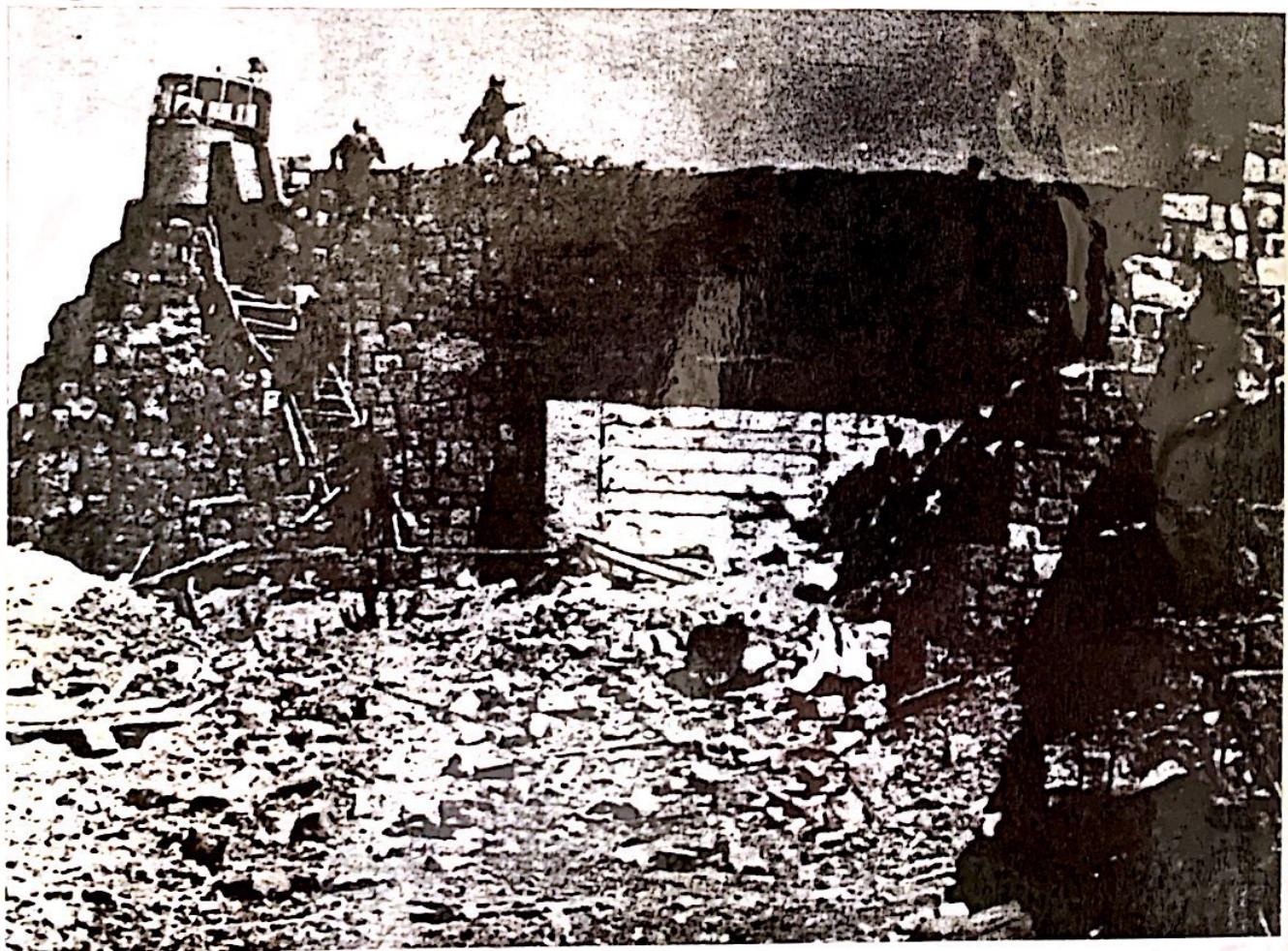
ב-22 באוקטובר בשעה 5.00 בבוקר, כקילומטר לפני "עיקול הטנק" נתקל הטור הממושע במקומותים על הדורך. בשעה שחיליל פלוגת ההנדסה ניסו לפרק את המוקשים. טנק שנייה החלצו, עליה גם הוא על מוקש, והציר נחסמ. כל מפקדי הטנקים נפגעו בויה אחר זה. חיילי הטור הממושע ירדו מן החול"מים ופתחו בהסתערות במעלה התלול. באותה שעה בערך – מדרום ל"גבעה 16" תוקן כדי לחימה של צוותים, חוליות ובוחדים בחילילים סורים שניגלו התנדבות עתה בזורת, נפצעו המח"ט ומג"ד "הבקעים הראשונים", והפיקוד עבר לידי קצין האג"ם החטיבתי. הייתה זו שעה מכריעה בקרב הקשה, כאשר שני הצדדים הגיעו ברזמנית אל סוף נקודת השבריה.

כיבוש מוצב החרמון (בוקר 22 באוקטובר 1973)

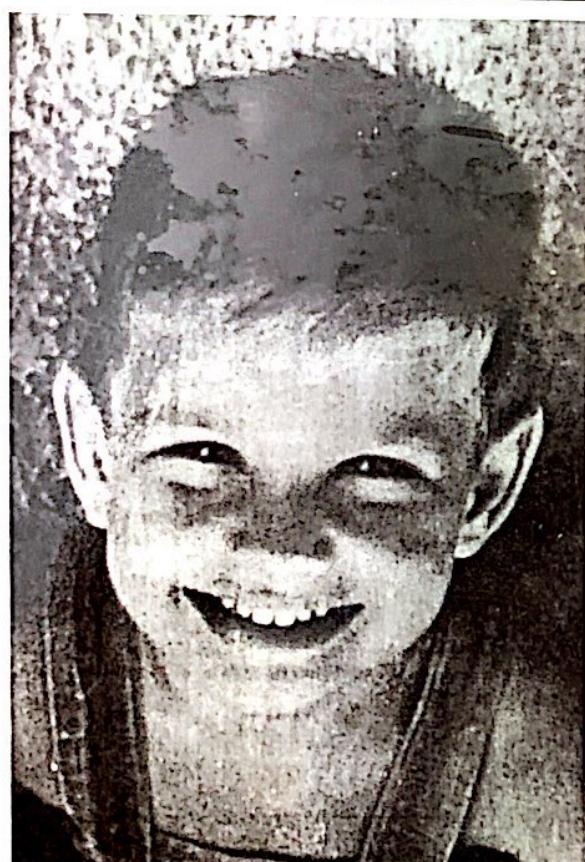
ואז, לקראת שחר ה-22 באוקטובר 1973, נלו נוראה לוחמי חטיבת גולני, נושא תג העץ, מידה נוספת של כוח סבל, עקשנות ועיקשות, התמדה ודבקות במטרה, ומתחם הכרות חשיבות המשימה ורצון אדר' המונע על-ידי גאות-יחידה מיוחדת במיניה הצלicho לשבור לבסוף את ההתקנות הסורית ב"דרך אל העיר". פלוגת תגבורת מכוח החסימה, מגודד "אריות הנולן" שנשלחה לשיער בפינוי הפצועים וההרוגים של גודוד "הכובעים הראשונים", בסיווע הפגזה ארטילירית צמודה וכבדה - הצליחה ייחד עם לוחמי פלוגה א' של הגודל להשתלט על אזור "גבעה 17" במרחק של 600 מ', מן המוצב עצמו.

בשעה 6.00 החלו חיילים וקצינים סורים לנוטש את עמדותיהם ולנוס צפונה (חלקים נהרגו וחלקים נשכו אח"כ ע"י כוח דרפלוגתי של הצנחנים, שהתקדמו מכיוון צפון אל עבר מוצב החרמון). בשעה 9.00 כותר מוצב החרמון ע"י חיילי גולני. חבלני פלוגת ההנדסה בדקו היבט את כל הכניסות מחשד למיקוש, וב-10.30 טוהר המוצב סופית. בשעה 11.00 הונפו סוף סוף דגל החטיבה ודגל המדינה במרומי המוצב הישראלי, ומפקד הכוח דוד כץ (כץ'ח) דיווח מבלי להקפיד על כללי הדיבור בקשר: "תחנות כל העולם הקשיבו, החרמון בידינו!".

קוייס לדמותו של עזרא

עזרא בילדותו

ת'יל'ה צווח

היינו שכנים כאשר עזרא נולד. כך הייתה לי הזדמנות לבנות על המרפתק המשותפת עם תינוק, שהביע תמיד שמחה לקראות החיות ולקרואת כל אדם שקרב אליו. וכך גדל והוא יליד הפתוח לכל דבר יפה בעולם הסובב.

אינני יודעת, מאיזה גיל החילה להמלות אליל לטיפול-שנת בוואדי או בין הכריכות. בכל אופן נהנו לטיפל יחד בעונת החורף והאביב, עד שהחיה עברך בן 11. לא הרבינו לשוחח, רק נהנו ייחד מכל אשר ראיינו, מהאויר, העפורים, העמchia השופעת של אחר הגשם. באחד הטיפולים עקפנו שחר רטוב וחיצינו סבר-עשבים, עד שהובליח את עזרא שוב אל שביל יבש. כאשר הגיעו אל השביל, נשם עזרא עמוקות והכריז: "אין כמור' בישראל!" ורק אז הבחנתי, שהוא רק ייל'ה קטן בן 6, העשבים היו גבוהים מעל ראשו, והוא פחד, שמא הלכנו לאיבוד...

עזרא היה צייר בילדותו. לעיתים ביקש לראיות אוסף תמנוחות מלחמות-שנה של אמנים ישראלים. החבונן בכל תמונה ממש כמו ישניות, ולפעמים העיר: "כך גם אני יכול לצייר". זה דרווין היה ציוון לשבח. פעם הסתכל ארוכות בציור "חיפה והכרמל" מאות ז'אן דויד. שאלתי, אם זה מוצא חן בעיני. "כן, אבל לא מובן". לא ידעתי, מה כאן לא מובן? "קשה להבין, איך אפשר לצייר כך".

... וחלמתי וק אחמול חלמתי ואת זאיתינו על הרשא, פטאנס זאיתינו - ואמ הוא אוטי, רצנו אחר לקראת השבי. כל בך צהלו. החבקנו, הבן הקטן זאני. האם מאושרים אנו? ועוד אירן צוחלים וצוחקים באושר הניתן. - צבטע עצמי על מנת להיאוכח שאכן מציאות היא זו ולא חלום. שאלאמי בין צהלה לנשיקה. עזראילה היכן היה כל הזמן, כל הזמן? כל בך חיפשיך וסוף סוף מצאתיך - סוף סוף. והוא: כאן הייתי, אמא, כל הזמן הייתי כאן.

... ומה עשית כל הזמן עזראילה ילווי שיחקתי, ישנתי וטילתי... אבל כל הזמן אני כאן. דע אמא - כל הזמן, חמיד חמיד אני איתך. הסתכלתי בו. בך, זה בגין, אמת. בר בדיק. אין טorth. אך מדוע לעיני מSHIPPIIM כהונת מסגרת? ובכלל זאת - עיניון הון, תכלת בהיר. והמבט - כמו חמיד. קורן נדיות, טוב, בינה ושובבות. כמו כל ילדי ישראל.

לכטוב על עזראעל בך שלך? אין עושים זאת? ומדוע? הרי אין פרירה. אין. ולעולם לא תהיה.

עזרא בכיתה ג' -

עזרא בתקופה האינדריאניים. הנושא אמן ישו, אך אגדות השבטים הלהיבו אותו והיו גורם מתחנייע בכל מעשו. ביום חורף בהיר וצח יצאנו לטוויל. פנינו אל הגבעה למצוא את ראשוני הרקפות. הילדים דרכוכים וקשובים לצומח הצער המציג מכין האבננים, בולעים את המציאות החדשת לאחר הגשם. עזרא נגrr בודד הרחק מאחרי הקבוצה. לבסוף הוא מתיאש ביד סבר-קנה וAINO ZZ UD. כל שידולו ללא הועיל. "אלין לי כוח, עייפתי, אני נשאר". וכאשר עזרא מעהקש - קשה לשכנעו. לפהע נצנץ בי רעינו. "עזרא, האם בך יתנגן בך שבט אמרץ, האם לא יתגבר על עייפותו?" הוא הביט - וחשיב: "כו, אך בך שבט עיר יש אח גדול אשר יאמר לו מה לעשות!" וכך הפcta לינשר האגדל", פקודת התזוזה ניתנה, עזרא נענה בין רגע כולם דרור לפעליות ועשיה. יד ביד התקדמנו למבצעים סודדים בטוויל זה - מבצעים שרק לו ולוי היו ידועים.

כשרונו של עזרא

כעת הכל תלוי.
שוב חוסר לי היא.
רציתי לחת לה, לעוזר לה.
מכולי להוציא את כולי.

aczala לא זה הגבר?
aczala לא זה נוחן הטו?/
מדבר אני, כותב אני, נושם אני - אליך,
אליך - לחוכר.
רצוני שתדע ותכירי
באמת כולה.
קל לחזור לחני השגורה -
יש מי הדוחף ומדרנן, ומזל - גם
מカリח.
לאו - אותו איש לא יカリח, ברצוני אחיה
אבל ללא רצונן
יש אומרים - כל איש - לו עם ירצה למorth
כיב רע לו.
היה היה לי כמו אמא - חמה, רכה ואת יודעת
נולדתי לאם ברוכת ידיים וכך אני
אחר ארושים לי ולו גם לא אדכה
בAMILות קודש שכחבתה.

1967

זה אני, זה אני
שוב כותב - "הבן הטוב"
שם חולם ורוצה להנץית:
לambilim לא מצאת פינה.
קצת הוזה, קצת חרוה -
קצת בוכה.

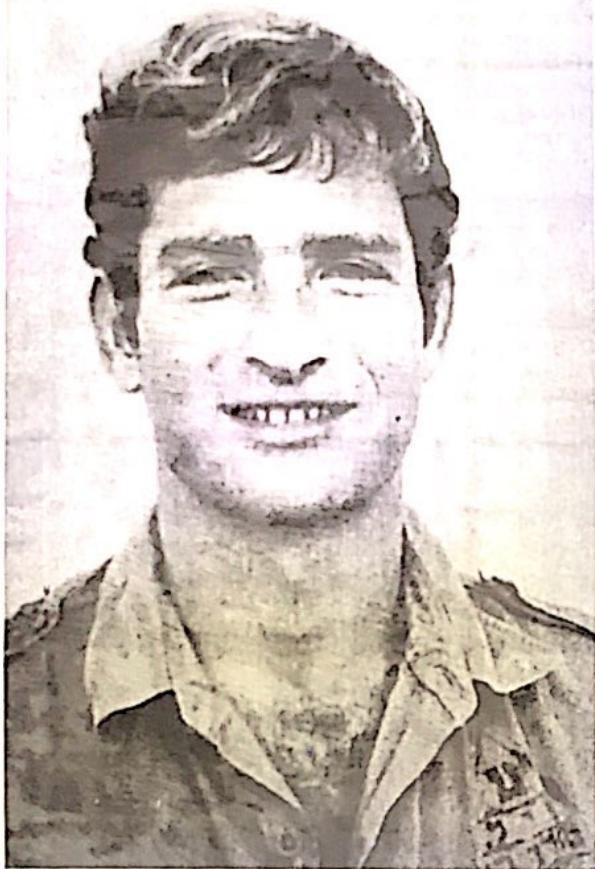
הישאר זכריו במוחך?
האמת שלי שנחתתי לך
קשה לראות, הכתוב מטוושש.
נדמה אני רואץ צוחק
מספרת לי סתום מה שקרה.
איןני מתח.

את חייה - המון, חזק, כולם.
איןני מתח.
קשה לי ואות חביבני.
אולי, כשאגמור לבכות מחדש כי כוח
זה הכוח בר נקשרתי בר - יזרום.
ימצא מוצא.
אולי. הנה לא אדע.
וכך ענית לי. זה מה סתום אולי -
שׂזעע. עתיד רחוק רציתי

פרלוד לגיטרה שחיבר עזרא

A handwritten musical score for guitar, consisting of ten staves of music. The key signature is G major (one sharp). The time signature is 4/4. The music is written in black ink on white paper. The score includes various dynamics such as *sf*, *pp*, *molto rit.*, *a tempo*, and *rit.*. There are also slurs and grace notes. The handwriting is clear and legible, though some markings like *rit.* and *molto rit.* are somewhat faded.

עזרא בצבא

להורים שלום!

קודם כל אני מוכרת לציון שהחכלה קלעה
למטרה באופן יוצאת מן הכלל הפעם.
א) כדיין מה שאני צריך.
ב) גם איכוח וגמ כתות.

נשם יורדר פה מאממול והנילון הקטן זה כמו
סורת הצלחה. זה אמן לא זה, אבל בלי זה או
אפשר בכלל. כמובן שאני אגיע ליום העצמאות
ע"מ להתייבש ולשחרר קצת את השירותים כי אני
כולי מכוז. מאמא אני רק מבקש להזכיר לי את
החרר.

חכלה אני מקווה שלא שלחתם – אם מסרו לכם
כי לא כראוי אם אני בא ביום ר' או ה'.

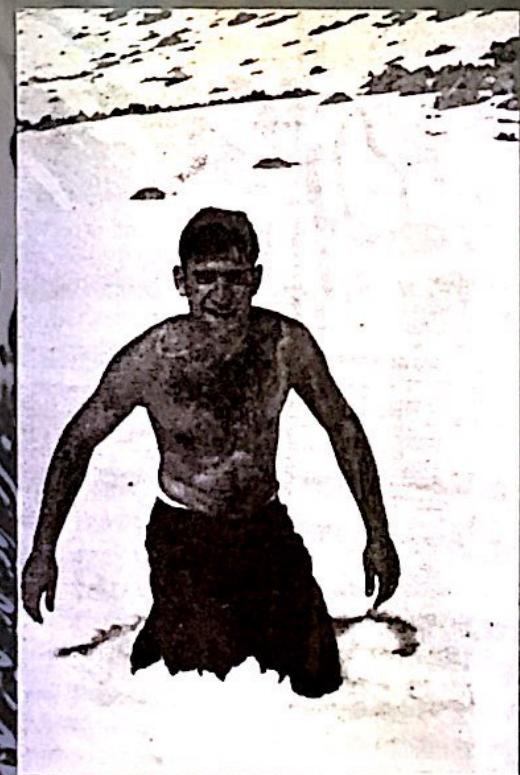
בינתיים שלום ולהחראות,
שלכם עזרא.

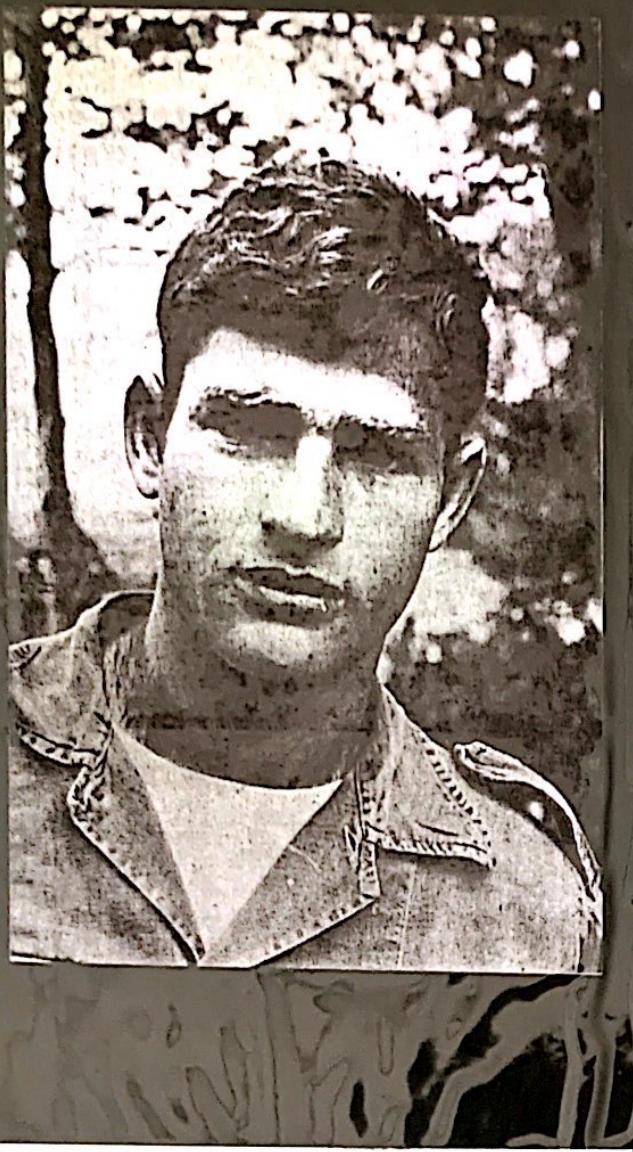
להורים שלום רב!

שוב נשארתי פה בבסיס כי רתקו את כולנו, עונש
על התרכופות המשמעת. לא כל כך גורא אבל
חייב, כי בטח אתם עוברים כבר לדירה החדשיה,
ורציתי לראות כמה שיותר מהר. אגב – אם רועים
שאני אעבור – אז שייביר לי מי שרוצה שעובר
את הרברטים שלי, כי אני מספיק עובד בשבוי
ע"מ להציג את השבתה. שייבירו אבל בתנאי
אחד – שלא ינזק העזרה והחפצים היותר קטנים
כמו ספרים וחפצי נוי.

את הנרכבים שלי בכתמי בעצמי! פעם הראשונה
בעכבר, כי פשוט הנעתי לנבול. בשבוע שעבר
הLatchי כבר לכמה "טיולים" (טיולים עצבים)
ארוכים בנרכבים שהריח פשוט נרף כבר מוקדם.
בן, לשאול יש לי בקשה – החבל האישוי שלי
הLER לעולמו; ולכון יש לארגן חבל חדש. אני
מתאר לך שזה קשה, אבל הכרחי במוחך באשר
אי-שם גנמרות המים ומגניעים לבור אוobar ואין
ברירה וצורך ל呼זיא משם מים – צודק?
שבוע הבא אני מטייל כל לילה (3 לילות) בגירה
לאורך 55 – 55 ק"מ. אה"כ – לסיקום בסוף
השבוע – עוד נוט ארוור אחד בניל המערבי.
שאלול בטח מבין מה פרוש נורט אנים.

כן, יש עוד דבר אחד חשוב בויתר ששאלול עזיר
לסדר לי :-
אני צריך דורנליים של "אם-גה" (מקלע). עזיר
להסביר ל"אליהו" שתת הורנליים מרכיבים
ב"אורפן-שהר" על קלע', שאני צריך לקבל, ולכון
זה כל כך חשוב. אוקי? חשוב שזה יהיה מהר,
ועוד יותר חשוב שאני אדע מה העניים, כלומר:
שאלול יכתוב לי מה קורה.

להכריח מישו למלודר. הבעה היא לא בלימודים בלבד. הבעה היא מה מטריד ומה אינו מטריד אותו. האם הוא חושב לטוח ארכור, או מתעלם ממנו הנושא. ותבן ופשות הוא רוצה לחיות ללא מחשבות מסווכחות ולימודים ומאמץ. אף כי זה לא כל דבר חיובי, בכח הוא. לדעתינו גם אין טעם לחת לו את הפחד שמא בעוד כמה שנים הוא יפגר. הוא לא יפגר כי הוא יתකدم בדריך שלו. יום אחד הוא יחליט, וזה יתקרם בדרך שלו.

ציריך רק לברר אותו מה קורה בדיקע ע"מ שלא יהיה סתם בדיקע.

טוב, נרמה לי שזהו.
אומר לכם שלום ולהתראות.

אם עדרוין לא שלחט לוי את הבנדיים – אז נא שלחו באקסטרס כי נגמרת כבר הסדרה פה וכעת וועאים לשירה. ברור?

שלום ולהתראות, שלכם עוזרא.

כן, ובסוף כל סוף אי-אפשר רק לבקש, אז פשוט אני רועה לעין את החכילה שבאה בזמן, אמן עצועה, מילא מה שנחוץ לי זו שתיה ואת זה אני קונה בשק"ס. אם יש כבר תפוחים, אז חארנו החל מן השבוע הבא אני ננראה אברוא כל שבוע עד סוף קורס סיור. השבחות תהינה קערות, אבל כל שבוע פק"ל אני בכית (כמובן שכך מוכיחן וזה לא הכרחי).

אז שלום לכלכם ופשתוט אני לא מכיר ברכה לבנייטה לדירה חדשה – אז להתראות שם. אם מישהו רועה להעביר אותו – אז כנ"ל. חזע מוה ת ח |בבו כי כבר המון זמן שאין לא שומע כלום משרון, שאול, רינה, צמרת ומכם.

از שלום ולהתראות

שלכם עוזרא.

להורים שלום!

אני תקוה שהמחייב עט אבי הגיע, כי יש לי הרגשה שהחאשון שלחוון כלל רק דף אחר מן השניות, ורока את השני.
עד היום שלומי טוב ובאמת – ממש טוב כי
א) ישנית פה טוב והרבה.
ב) אוכל רגול' אלא שאפשר לאכול כמו בן-ארט.
ג) יש זמן ויש אפטרים.

בקרטוי את אידי ויפה למropa שרציתי לבקר גם את סבא וסבתא אלא שפשות לא יצא לי. בסה"כ זה בשבילו כמו נופש שני בהבדל אחד: הפעם זה גם מעניין.

בקשר לשעוני, אז זה פשוט כך: בעת אני ממש זוקק לשעוני. אוח הטוב אני מבון לא אכח, אבל אונז פשות ציריך וכבר ביוםים הקרובים לשעוני, נכוון שאני יכול להסתדר גם בלי, אבל זה מקשה בהרבה על החיים! בעה ציריך לפעול לבך הרבה מאר ובלו שעון זה בליך אפשרו; אז מובן? אוח געמה ראייתי אבל את עיריות עדיין לא, וכעת מסביבות כל שהזקי יש לנו חשש שלא אראה אותה כלל. מילאן.

ראוייז טרט אדר ממוצע מאך. הטעות המורנגיון של הנער ושמו: הטרפריון.
וכעת, מה שאשכחתי נקשר לשאול. למען האמת, אני לא כל כך מאמין בנושא. בסה"כ שמעתי מכם שאלה יכול ללמד ואיננו רוץ. נכוון שאון

עוזרא כותב למשפחה

שאלות, שאלות אחוי שלום רב לך.

שלחו לי על הניר המצועצע - זה מה שיש. ואל חשש - זה ישראלי למורי ואל חהון לחשוב, שאני אקח נייר סורי ואשלח לך בחרט מכתב...

שאלות, אני לא שואל לשולמך כי אני יודעת שעם צמרת ורינה וקרן - יותר טוב. ותאמין לי שנם עליי זה כבה.

עכשו אנחנו קצת רגעים. כל המתח של הפקח הראשוני וכל טביעות האש שלאחרון, לא בדיק ידענו מי נהרג ורק מפה לאוזן ה עבר. הכל נחנק אי-שם בבטן, וחבר' מהמאפקדים שלא להזוכר. מן העורף הגיעו אליוינו שמוות כאילו כל הסירות הלאה. או שחרע וורדע, שוה לא נכוון: הסירה קיימת וחיה, נכון, הרבחה חバラה נפלו והרבחה נס נפצעו, אבל הרבחה נס נשארו ואין מקום לדאגנה. שאל, אתה אמן בדיק בצד השני, ולדעתך מכל הבדיקות, אבל היהות ושנינו בחוץ, אז אין מה לעשות אלא לשוחח אותו כבה. אני מקבל כל يوم איזה מכתב, אם לא מהכית, או מאייזו יולדת-בית-ספר עירוני, הדורות בארץ יודעתו להעתיק יפה את המכתבים מהלוח.

אם תראה את ע. מסוך לו ד"ש, והעיקר תכתוב הרבחה הביתה.

שאלות, להתראות והיה שלום

שלך עוזרא.

14.10.73

שלום הורים, ושלום לכלכם!

אבי כותב - סימן שאיני חי וזה בעצם העקר.

זה נראה מוגן אבל לפחותים בעצם זה היה כבה. אז ציריך לשמור ולהזהר וזה בעצם מה שאני עושה ושארחים יעשו. חוץ מהה שלומי טוב מכל הבדיקות. מלכלהר ביאות אבל הסתגלתי כבר למצב. החברה טובים וזה פלוט גדור מאיד שעוור בכל.

16.10.73

להורים, שרון, שאל, רינה, צמרת, קרן
ולוזדים ולסבא וסבתא השלו!

אני מקווה שהסתוף של המלחמה קרוב. באמת כבר אין לאף אחד סבלנות וליב במינוח, כנראה. כל הזמן רعش ופיצוצים ושותעים על עור אחד שלהר. לא טוב. עכשו זה נראה כבר פחות טוב - אז להתראות.

שלכם עוזרא.

לשם שלם!
לדורותם שלם!

19.10.73

לשرون ולכל המשפחה שלום!
(שרון חביר את רוחות השלים)

אני באמת בריה וכאן נמצאים רק חברה בראים כך שהבריאות פה זה גורש שאין מרכיבים בו.
אנו מקבלים מתבאים מהמן ילדים והוים קיבלנו את אותו מכתב עם אותו תוכן, פשות כתבו על הלה
וכל הילדים העתיקים, אבל לא נורא, אני סולח להם כי הם ותמים. שרון - שומר גם אתה על עצמן
והסתכל מורי פעמי עלי הנינה שלי אם אפשר.

לחזראות עוזא.

20.10.73

לאבא ומאמא ושרון שלום רב!

קדם כל אני רוצה להורות לכם על כל-כך הרבה דאגה ומכתבים וחביבות. ושנית לערכן אותכם כמה
שנחו זלי ובכן זה פשוט: גרבאים, ראי קפוא, מעספות ובלוק ו-2 עיטים, אוכל - הרבה פרי וקפה נמס,
וכמה שירות מכתביהם: לא חשוב מי - מה מקבל הכל והכתובת כאן נפקחת כמו אעכלם בכיה - בלי הרבה
פרועדרות לאיכות. אני לא בරךักษר לעברית, הערך המכתב.

אם צמרת יודעה רק לצייר או הגניות אותה. ערמת וקרן כי באמת, זה בעח טוב. ד"ש חם לסבא וסבאה.
אני אכחוב עכשו עוד גלויה לרינה, ערמת וקרן כי באמת, זה בעח טוב. ד"ש חם לסבא וסבאה.

לחזראות שלום עוזא.

נתקל ב- 24.10

להורים, רינה, ערמת, שרון וקרן.

ואם שאלת בבית - אז גם לו וגם לדורות ובעיקר לסבא וסבאה. נור טוב.

אני חי וזה העיר. חוץ מה אל תחרגשו יותר מדי ואני מקווה להתראות בקרוב. על געם זיתן, זכרתו
לברכה, אני אספר לכם בכיה. אני אשחרל לביר עוד.

שלכם עוזא.

הגע ב- 25.10

להורים לשرون, לרינה, לצמרת, וקרן ולסבא וסבתא לדורות השלים!

קדם כל אין מילים בפי בקשר לכל מה ששאלת לדאגה ומכל סוג שתווא. זה פשוט פנטסטי וקשה לתאר.

פה כולם מקבלים הרבה ולכון אוכל לא חס. הייתי רק רזהה יותר מודיע על כל החברה ולכון היה רצוי

לסדר איזה דף עם רישימת דרישות שלום מכלם כלום. קחו את זה בתורה ריעון... מספיק לעזין אם מישועה

כאייה מוקם ושהוא בסדר. לטפלן מפה עדרין אי-אפשר. הייתי בעטם ורזהה לנסתות לפופץ אבל אם יודעים

שעלינו אפשרי כל מה, כך שי. לא יכול כל-כך להבהיר על עצמי את הכייף הזה. את מכתב מאולה

קיבלו וזו היהת פשוט הפתעה נעימה. חוץ מה אני מבקש למסור ורישות שלום לאיתמר שלא יעוז

להעלות בדעתו לצא לאיזה למליל לראות אותנו! ברורו?! נור טוב שרו... מה עשו לנו בזאת זיין זה לאו

או להתראות שלכם עוזא.

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

הה... מה יאט... מה יאט...

קוראים לדמותו

... היה מקרה שמרדריך אילץ את חניכיו לkapo מffff מסום למיטה. זה מפל ריי נכotta. המדריך קפץ ראשון ואחריו כולם. היה אחד של-א-רצח והמדריך ריי לחץ עליו. כשהשאלתי את עזרא מה היה שם, אמר: "הו... לא נורמלי, אבל דברים לא נורמליות זה יפה, וזה מעניין" אני שואל אותו בכל זאת. "אם האנשים נהנים, זה העיקר. צריך להנות בחווית זה..."

... אני חשב שהואלקח על עצמו חפוק או שליחות מסויימת אעלנו. הרבה היה החיבור התמורי שלו, החיבור היה כאילו אי-אפשר לעצור בערו. החפוק היה להפוך כל דבר קשה ל"שומם-דבר". אם אם היו מקרים בהם האדם בעצמו כבר לא יכול היה להוציא, היה אומר שהוא נתנו לשליותנו ולרצוננו לשנות ומה שחשוב זה כת הרצון והשכנוע. אחרי שנגענו בחקמת מטוסים עזרא ניגש לטפל בפציעים. היה שם צורך באיזו עורה. נינשטי. לא ירצה מה לעשות. הינו מבולבל. לא ידעתי בכלל מה קורה. זו הייתה מכחה חזקה בשביבנו, ההתקפה הנו. ועזרא: "שומם דבר לא קרה. רק תביא לי את האינפוזיה מפה, ואת זה ממש..."

... היה לו כח פיזי... לא ראייתי בחור עם כל ברהבה כה... הוא היה ממש מחייב שהוא חזק. פעם הגיע אלינו בחור שהיה וודע כלוחם הורדות היראים. נפש עם עזרא. עשו אלףות. עזרא ניעץ ומיר החגנץ והסביר שהוא בדוק עשה קורס בנ' ודור וודר סיפורים כללה לאורך כל הערב...

... הוא אהב נורא את מתי כספי. שרנו המון שירים. היה שיר אחד שהוא לא הכיר. ניסינו למלור את זה יחד. בחור עם שמיעה צו ועם שרונו מוסיקלי לעומנתנו - והוא לא חפס. היה מזדייח. בסוף אמר: "אתם וודעים מה? העלילה להכין למה אני לא חופט. אני כל הזמן שומע אותך ווש לו החנגרות זה שאני שומע אותך. אני בזונה לשם מה מתי כספי. ברגע שאשמע אותו - אהפס!" מעהיק, אבל בר היה. לאחר מכן שמע את השיר ברדיו - ולמהחרת, הדבר הראשון שעשה שר לנו את השיר בלי בעיות. נראה נמשך לוייחור בשירה של מתי כספי. אפשר לומר שהוא כמעט סגר לו...

... לmouseupה עזרא התחיל להחבטה כאשר פרוח או יוחר גמרנו את המסלול בסירתה. אז התחל כוכבו לזרות. אני חשב שהכינוי הכי גדול לזה היה במלחמה, שומראל החבריה היה קצת למטה בכחינה מעכ הרוח. כל מי שהרגניש קצת לא טוב הלהק והתוישב ליד עזרא. הוא כבר דאג לבידור. או שהוא מסתובב עם התחנונים שהיו מנייעים לו עד למטה וזה הספיק...

... נחשף עוזרא בתקופה בה מלחמת העצמאות נמשכה, אז התחילו הלחנונות. אז עוזרא התחיל ללחנות. הוא לא היה מושך מושך, לא היה מושך מושך, לא היה מושך מושך. וזה היה...

אי-אפשר. אז רק "עוזר למה לבדי?" וודרא: "בדקתי". שלחתי אותו לשימה בז' הוא נפצע, ואני חושך על זה עכשו עור פעם, אם הייתי עשה אותו דבר.

פשוט, כשדרוחו לי שהוא נפצע, והוא נפצע עד הסוף, לא יכולתי ללבת ולהסתכל עליו. את עזרא עצמו פגוע לא ראייתי אלא הרבה יותר מאוחר. עיני הוא נשאר אותו עזרא, אותו חיור. כשהאני אומר לו: "עוזר קח בחור, לך לבדוק את הבונקר הזה", החברת הוו הולכים אחריו מיר. משהו על עוזר. משהו שלא נחפש לי בכלל. אם חשבתי על מושבאות היזמת שבמקרה אחד זו יטוהר את המלחמה הזה בשлом - זה עזרא. עזרא והחיים זה היה מושג חוטף. זה לא יכול ללבת אחר בלו השני בכלל. הוא לימד אותי דברים בכלל החחותים. וכל כך מהר... ממש חי. אני פשוט לא יכול להאמין...

...משהו על החגניות שלו. הוא החליט שאכבה הוא נושא לדנמרק. הוא מכיר שם איזו בחורה. הוא נושא לשם לעבוד, להכיר את העם, לטויל. תוך כדי המלחמה זה עלה די הרבה - דנמרק, הולנד, כל המדינות האלה. פעם שאלו אותו: "עוזר, אחרי המלחמה אתה נושא לדנמרק? והוא: "קדום צריך לחיות. ברגע שחיים חשובים. נראה..."

...אחר זכר את התגובה של רשרואית אותו מניע בדיעת עם ארבעה אנשיים ובלי עזרא. שאלת אותו: "מי נפצע" ולא רציתי להזכיר לך. כשאמרתי "עוזר" אמרת: "לא נבן, לא יכול להגיד...".Ai אפשר להזכיר שבידך יש אדם שהוא יותר יקר או פחות יקר. בעצם כולם שווים. אני אומר עכשו, שהאמת היא שזה לא נכון. אני לא יודע למה. היו מוכרים לשלם באנשיים בשבי להן על המדינה במלחמה הזאת. היו מוכרים לשולט מחייך יקר. עוזר זה יקר מדי. אני לא יודע, הוא לא בתחום האנשים שיכולים ליפול במלחמה. הוא מעלה ומעבר לכל הריב הזה בין המדינות וכל הטיסוסים הטריטוריליים האלה, אין לו קשר לכל הדברים האלה...

...בשעוזר נרגב הייתי בחרטונו עם כח אחר. הנעמי יותר מאוחר. ידעתי שיש נפצעים. מישו אמר לי... זו היחה מין מכה כזאת... לא שוק... אבל שהוא שייצר בי תנווכת שנורא קשורה בעוזר. רציתי להזכיר ש"סבירו את הכלים" ו"זה לא פירור"...

...חיו הרבה אלילים בכבא שנפלו במלחמה הזאת. אלילים בתחום הצבאי של הם - מפ"ים מצטיינים, קצינים שדרהרו בראש מחלקות קריימה. אבל עוזר היה טוונ. מושג ביהירה. עוזר...

אני רואה אותו מסתער,
את רוח ההקרבה שלו,
את דמותך הגבואה
ואת הצדק הניבט מעיניך
החוומות.

אני רואה אותו צוחק,
מלא חיים.
רואה אותו מלא נוערים.
VIDI קצחה מלא הביע את
שפע רגשות לבי.
אבד לי חבר לעד,
החבר היקר שעלה משמר
הארץ נפל.
אני רואה אותו מסתער
מראה זה לא ישכח ממני
לעולם.

עזרא פינשטיין

זיל

הנני לציין לשבח את: —

**דב-סמל פיננסיוין עזרא זל
1119451**

על גילוי אומאן-פֿב, כוורוֹן ואחותות לוחמים.

להלן תיאור המעשה:

ביום 12 אוקטובר 1973 השתתף רס"ל פיננסיוין ז"ל בקרבות רמת הגולן. מפריצת חירך בינו "חדרה" לאזור המוצבים. תוך כדי קרבות נפגעו אנשי-ההבטחה הרגלית. רס"ל עזרא פיננסיוין ז"ל אירנו את נקודת-דיכוז הפטושים, סייפל בהם בקורס רוח ועודד את רוחם. כאשר-הגיאז מטוסים סוריים עברו, גחן על אחד הפטושים, צבע להונן עליו מגיעות המטוסים. רס"ל עזרא פיננסיוין ז"ל נפל-בקרב השני על הר החרמון. במעשו אלה גילה רס"ל עזרא פיננסיוין ז"ל אומץ-לב, קור רוח ואחותות לוחמים.

נורמן גוד
רב-אלוף
ראש חנונו הכללי

תש"ו תשל"ו
ספטמבר 1975